HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מוהיה אם שמוע. בפרשת והיה כי תבוא: **מוהיה אם לא תשמע עד ואין קונה.** תשוב מוי"ו עד ה' כל האלפ"א בית"א דהיינו שתיס ועשרים אותיות: **מנין שאין מוחקין במקום שגודשין.** ואפי' מחיל קונה: **ואין גודשין במקום שמוחקין.** ואפילו מחיל מוכר: **פ"ל איפה שלמה ולדק.** משמע דלא גרסינן הכא ולדק אלא משלמה נפקא לן שגריך שיהא האיפה שלימה שלא יבא לידי רמאות דאם עושין כן שמא יראו אותן אחרים ויאמרו כך הסנהג וירמה הלוקח את המוכר או המוכר את הלוקח והא ליכא למימר דבלא מחיל מיירי בריית"א דהוה מלא תעשו עול[ד]) נפקא שגחל לו את שלו בידים: **ונפחות לו מן הדמים.** תילתא דגודשא תילתא דמחיל [שבת לה.] דהשתא לא אתי לרמות כיון דפחת לו משער היוצא כולי עלמא ידעי דבשביל כך פחת לו דאין מנהג בעיר למחוק וכן כשמוסיף יודעין שבשביל כך מוסיף לאין דרך לגדוש: **פ"ל איפה שלמה ולדק.** לטפויי אתא ולדק מכל מקום דאף מכל דאיכא דחזי במדידה ולא ידע לא בפחת ולא בתוספת. ובספרי[ה]) ליף לכולהו מולדק שהוא מיותר: **מעיינין.** לשקול עין בעין: **לא יהיה בביתך.** ממון. מה טעם משום איפה ואיפה שלוקח בגדולה ומוכר בקטנה. בביתך קרא יתירא קדרים: **אבן שלמה.** ואם בביתך אבן שלמה ולדק יהיה לך. ממון כדאמרינן בעלמא (נדה דף ע:) מה יעשה אדם ויתעשר יצא וימן באמונה: **פ"ר (לא) יהיה לך (בביתך) וגו'.** אבל"ד קמוסר וקרא יתירא קא דרש דמלי למיכתב לא יהיה לך אבן ואבן כי אם אבן שלמה ולדק: **אגרדמין.** ממונה להלקות ולענות מעותי המדות: **ואין מעמידין אגרדמין לשערים.** שלא ימכרו ביוקר. סברא הוא דאינו צריך דאם זה רוצה למכור ביוקר אותו הצריך למעות יתן בזול וילכו הלוקחין אצלו וימכור זה בזול על כרחו: **נפקא ליה קרנא בעיניה.** ואע"ג דאמרינן במסכת שבת (דף קח.) דרב לטייה כשבא מבבל ותהא ליה קרנא אקנקניה איכא למימר דגרמא ליה הא והא: **מפני הרמאין.** שממתינין עד שימכור אותו המוכר בזול ואח"כ מוכרין ביוקר. ל"א מפני הרמאין המוכרים ביוקר ואומרים שהוסיפו במדה או שנתן חטין יפות למעלה ורעות למטה או כל מיני רמאות וכדאשכח שהיו אומרים להם מכרו בזול